

Ο ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΡΕΡΙΚΟΣ

Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 23-616

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ

Απόκομμα

15. ΜΑΡ. 1934

Χρονολογία

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

ΟΡΟΪΔΗΣ

Υπάρχουν άνθρωποι, που έχουν κάτι από τον δαίμονα. Ο νοῦς των εἶνε καταπόρφυρος σὰν τὸ πετει τοῦ Μεφιστοφελή· τὸ ὕφος των ἔχει οξύτατα κέρατα ἐωσφόρου· τὸ γέλιο των ἔχει οὐρανὸν σατανᾶ· ἡ φράσις των ὄνυχας Κάϊν· καὶ ἡ καυχασμὸς των κόλασιν.

Σκῦψατε ἐπάνω στὰ βιβλία τοῦ Βολταίρου, πού ὁ Οὐγγὼ τὸν ὠνόμαζε:

Ἀπεσταλμένον τοῦ Διαβόλου ἐπὶ τῆς γῆς!

Μυρίσατέ τα. Ἔχουν ὄσμη ἀπὸ θειάφι ταρτάρου· ἀπὸ τὰς γραμμάς των ἐκπηδοῦν φλόγες γεένης· στὰς σελίδας των οὐρλιάζουν, μὲ σαρδόνιο σάρκασμα, ἀσμοδαῖοι καὶ βελζεβούλ καὶ ἄριελ καὶ βελφεγκόρ.

Τέτοιος ὁ Ροῖδης, πού ἀνεστάτωσε τὸν παπισμὸν, μὲ τὸ διαβολικὸ του ἔργο:

Ἡ «Πάπισσα Ἰωάννα», γιὰ τὴν ὁποία μιλεῖ ἀπὸ προχθές εὐγλωττα μίᾳ ἐπιφυλλίς τοῦ «Ἀνεξαρτήτου».

Τρομερὸ καὶ ἀύχμηρὸ ἔργο, ἀπὸ χάλυβα, πού ἐκεράτισε, καθὼς κριὸς πολιορκίας, τὰ τεῖχη τῆς παποκρατίας. Αὐτὸς ὁ ἄγνωστος ρωμηὸς ἀπὸ τὴν ἄσημη Ἀθήνα τοῦ Ἐξήντα Τέσσερα κατὰ φερε νὰ ἐκσφενδονίσῃ κατὰ τοῦ Δυτικοῦ Κλήρου ὀβίδα πῖο ὀλέθρια ἀπὸ τοὺς ἐμπρησμοὺς τοῦ Καλβίνου, τοῦ Λουθήρου καὶ τοῦ Χούς.

Γιατί; Διότι οἱ μεταρρυθμιστὰί ἐπολέμησαν τὴν αἰσχρὴ παραλοσία τῶν παπῶν μὲ τὴν ρομφαία τῆς ὀργῆς. Ἐνῶ ὁ Ροῖδης τὴν ἐσακάτεψε μὲ τὴν χατζάρα τοῦ γέλωτος.

Καὶ τίποτα δὲ σκοτῶνει πῖο σίγουρα ἀπὸ τὸ γελοῖο.

Εἶνε σφαῖρα ντουμ-ντούμ.

Ἐπιγραμματικὰ τὸ διειτύπωσε ὁ Σαιντ-Μπέβ:

— Ἀπὸ πολλὰς φιλολογικὲς ἐπιθέσεις θεραπεύεσαι· ἀπὸ τὴν ὕβρι, τὴν διατριβή, τὴν συκοφαντία ἢ τὸ παμφλέτο. Μόνον μίᾳ ἐπιθέσει εἶνε ἀνίαιτος.

— Ποιᾶ, μαίτρ;

— Ἡ σάτυρα!

Αὐτό, λοιπόν, ἔκαμε ὁ Ροῖδης. Οἱ παλαιοὶ πάπαι τοῦ μεσαίωonos, οἱ Ἰννοκέντιοι, οἱ Κλήμεντες καὶ οἱ Βοργίαι, πρίαποι, αἰμομίκται καὶ ἀρσενοκοῖται καὶ τοκογλύφοι καὶ φαῦλοι, εἶχον καταντήσει τὴν θρησκεία κραιπάλη. Ὁ Ροῖδης τὴν ἔκαμε ἀπόκρηα. Εἶσαι πάπας; Σὲ κάνω πάπισσα.

Καὶ σὲ ἐξοντώνω.

Νὰ ἢ «Ἰωάννα» του· μαστίγιον· καμτσίκι· γάτα μὲ τίς ἐννεὰ οὐρές· ἢ σάπια σάρκα τῶν φασοφόρων τοῦ δεκάτου αἰῶνος θὰ φέρῃ πάντοτε τὰ αἱματόφυρτα ἴχνη τοῦ φοβεροῦ, σατυρικοῦ του θερμοκαυτήρος. Ὁ Ροῖδης καίει, καυτηριάζει, ἀπολυμαίνει, θεραπεύει.

Μὰ τὸ ὕφος του εἶνε λίγο... σόκιν, ἀκατάλληλο γιὰ λοντρέζες μίσσες, πού φοροῦν ἀκόμα καὶ στὸ πρῶτο νυφικὸ των κλινάρι πουκάμισα κλειστὰ μέχρι πηγουλιού; Τί νὰ γίνῃ; Ὁ χειρουργός, ἐμπρός στη γάγγραινα, δὲν τῆς κάνει ὑπόκλιση καὶ δὲν τῆ ρωτᾶ:

— Κυρία γὰγ γραινα, παρντόν...

— Τί;

— Μοῦ ἐπιτρέπετε;

Ἄλλὰ φουχτιάζει τὸ νυστέρι, ξεβρακώνει τὸν τέτανο καίπετοσκόβει τὸ ἔλκος...

Ὅμως ὁ Ροῖδης, ἀπὸ τὸν παλὸν παπισμὸν πού ἐρεζίλεψε, ἀυτονόητο εἶνε ὅτι ἀντιδιαστέλλει τὸν ὀρθόδοξο κλήρο, ἄλλο φλάρος λατῖνος καὶ ἄλλο δικός μας παπᾶς. Κλήρος σὰν τὸν ἑλληνικό, τιμημένος, παλληκαρᾶς καὶ εὐσεβής, πού στεγάζει στὸ μαρτυρολόγιό του σεπτὰ ὀνόματα, καθὼς τοῦ Σαμουήλ, τοῦ Γερμανοῦ, τοῦ Παπαφλέσσα, τοῦ Γαβριήλ ἢ τοῦ Σμυρναίου Χρυσοστόμου, αὐτὸς ὁ κλήρος δοξάζει ὄλα τὰ ράσα τῆς γῆς — καὶ ὁ Ροῖδης τὸν ἐπροσκύνησε.

ΣΙΣΥΦΟΣ